Večer křupavých srdíček - Redl, Vlasta

```
   D                       D9         H7
1. Když jsi tehdy přinesla na talířku křupky,
   Emi                       Gmi       A4sus A
   musel jsem se zasmát tomu, co má být dál,
   D                    D9       H7
   ta křupavá srdíčka a zapálená svíčka
      Emi                                  A4sus    A  D
   mi prozradily, že zas nejde o víc než o zaběhaný rituál.

               G              C              D
R1: Tak to má být, a sklenku vína na dobrou noc,
                G              C           D
    k tomu pár vět o tom, jak vzácný jsem host,
               G             Cmaj7               Cmi
    tak to má být, když tma nad městem převezme moc
               Hmi  Emi7 Ami D       G
    a chce se žít, žít  víc než jen dost.

2. Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák,
   dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes vzdát,
   a tys' mi sáhla dlaní na čelo, v tu chvíli moc ti to slušelo,
   a navíc venku trochu pršelo, a tak jsem zůstal, a rád.

R2: To se přece nedělá, chtít víc, než dá se dát,
    to není fér, hrát podle vlastních pravidel,
    to není fér, chtít jít, když je čas spát
    a chce se létat, létat i bez křídel.

3. Pak jsem si skládal na stůl srdíčka, až mi z nich vyšla osmička,
   hle, nekonečno ze dvou malých vypečených nul,
   a ty jsi bez váhání sáhla jen a špičku dovnitř otočila ven
   a vzniklo srdce z malých srdíček, a já ho rychle propíchnul.

R1:
```